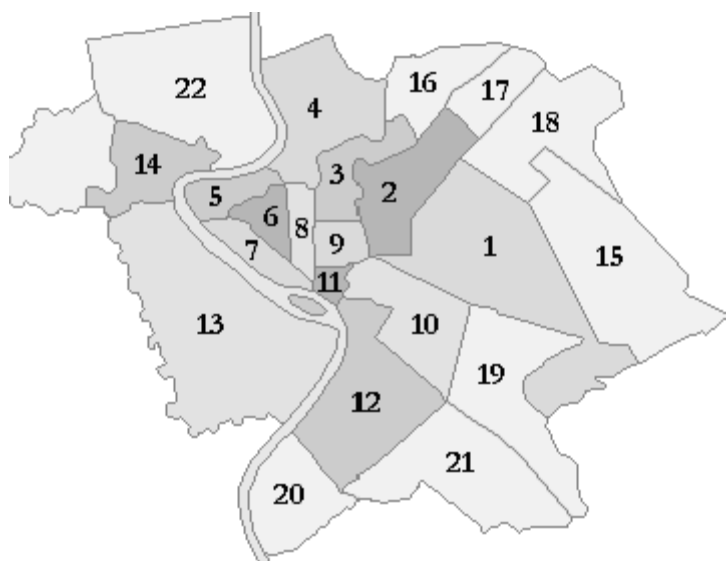

De Romerske Rioni

1 Monti, 2 Trevi, 3 Colonna, 4 Campo Marzio, 5 Ponte, 6 Parione, 7 Regola, 8 S. Eustachio, 9 Pigna, 10 Campitelli, 11 S. Angelo, 12 Ripa, 13 Trastevere, 14 Borgo, 15 Esquilino, 16 Ludovisi, 17 Sallustiano, 18 Castro Pretorio, 19 Celio, 20 Testaccio, 21 S. Saba, 22 Prati.

I år 7 f. Kr. opdelte kejser Augustus Rom i 14 regiones, der blev bevaret så længe det romerske imperium bestod. Da paverne vendte tilbage til Rom i 1377, blev opdelingen reorganiseret, og de gamle regiones, der i den lokale dialekt kaldtes reiones, blev til de 14 rioni, som eksistere den dag i dag, men hvor en del af de oprindelige rioni er opdelte, således Rom nu har i alt 22 rioni.

Under pavernes fravær fra Rom i tiden 1305 - 1377, sloges romerske baroner om magten i Rom. Men trods alles kamp mod alle bestod dog en slags bystyre, hvor den enkelte rione valgte en caporione (eller capopopolo) - en slags folketribun, der repræsenterede kvarterets beboere ved møder på Capitol, hvor de styrede byen under ledelse af 2 senatorer - den ene valgt af folket og den anden udpeget af den fraværende pave.

De gamle rioni er den dag i dag synlige i Rom, hvor man mange steder kan se de gamle heraldiske bomærker. På gadeskilte kan man finde disse bomærker og navnet eller nummeret på den pågældende rione.

Udover de gamle rioni blev der i områderne udenfor bymuren i 1911 konstitueret 15 quartieri i byens nærmeste periferi. Disse nye administrative enheder fik (og har stadig) hver deres eget præg - fra det solide, middelklasseprægede Flaminio udenfor Porta del Popolo, det historiske, lidt finere Parioli, det herskabelige Pinciano, det folkelige Tiburtino, det fattige Prenestino-Labicano og til det triste Appio-Latino ude ved Via Appia.

Mellem de to verdenskrige gik udviklingen stille, men efter anden verdenskrig og den store befolknings-eksplosion, blev det påkrævet at udbygge Rom med hele 14 nye quartieri, således det samlede antal i dag er 32.

De enkelte rioni og quartieri er kendte af alle romere. Og hvis man spørger om vej, er det ikke sikkert, at vejen er bekendt, men man vil altid kunne få hjælp til at finde en rione eller et quartiere.

I det efterfølgende skal vi besøge de 14 gamle rioni.

Først er der en omtale af den enkelte rione, og efterfølgende tager vi på en lille slentretur i området.

Som indledning til den enkelte slentretur præsenteres ruten på en vejledende kortskitse.

Slentreturen er sådan beskrevet at læseren vil kunne følge ruten alene ud fra teksten i bogen.

Ønsker man at supplere med et mere detaljeret kort over byen, fås disse i ganske glimrende udgaver og ganske gratis i turistkioskerne og på langt de fleste hoteller.

Bagerst i bogen findes adresser og åbningstider, da disse vil være alt for forstyrrende at have med i teksten under selve slentreturen.

Således kan bogen bruges hjemme i det kolde Nord som hyggelig læsning om Rom og til inspiration for en kommende rejse, selvom den primært er tænkt som en vejviser, der fører dig rundt til vidunderlige oplevelser i Roms gader.

